

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3847

гр. София, 29.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
закрито заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разглежда дело номер **80** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на Р. О. Х. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ от ЗДвП. № 25-4332-005880/10.12.2025 г., издадена от И. В. Й., на длъжност полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на Р. О. Х. е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Направено е особено искане на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП., за спиране на изпълнението на обжалвания индивидуален административен акт. Твърди, се че предварителното изпълнение на акта ще доведе до значителни и труднопоправими вреди за жалбоподателя Х., като отнемането на СУМПС е несъразмерно. По изложените съображения иска съдът да постанови определение, с което да спре предварителното изпълнение на ПАМ.

На 10.12.2025 г., в [населено място], в 03:50 часа, по [улица]с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, Р. О. Х. управлява лек автомобил „Пежо“, модел 407, с табели с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Т. П.-М., като е спрял за проверка и след извършена справка е установено, че МПС-то е с прекратена регистрация от 14.11.2025г., във връзка с чл. 143, ал. 15 от ЗДвП.

За извършеното нарушение по чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП. е съставен АУАН сер. ГА № 4737218. Във връзка с вмененото на водача нарушение по чл. 140, ал. 1 пр. 1 от ЗДвП. е издадена ЗППАМ № 25-4332-005880/10.12.2025 г., издадена от И. В. Й., на длъжност полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Доколкото искането за спиране е направено при наличие на висящо производство по оспорване на ЗППАМ № 25-4332-005880/10.12.2025 г., искането за спиране на предварително изпълнение е ДОПУСТИМО.

Разгледано по същество, същото е и ОСНОВАТЕЛНО.

Съдът е сезиран с искане за спиране на допуснато по силата на закон предварително изпълнение на административен акт, което следва да се разгледа по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Според чл. 166, ал. 2 АПК, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

От анализа на цитираните разпоредби следва, че за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките предвидени в разпоредбата на чл. 60, ал. 1 АПК, както вида и вероятността за настъпване на твърдените вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни или трудно поправими като основание за спирането му. За да допусне предварително изпълнение по силата на закона, законодателят е презумирал наличието на предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК и тяхното съществуване не следва да се доказва от органа. Жалбоподателят следва да докаже наличието на някоя от посочените в чл. 60, ал. 1 АПК предпоставки, в резултат на което по отношение на него да е налице защитим по см. на чл. 60, ал. 1 АПК личен интерес, противопоставим с по-голяма тежест от презумирания от законодателя. Жалбоподателят следва да обоснове твърде вероятното настъпване на значителни или трудно поправими вреди за себе си. За значителни се преценяват вреди, които имат определено материално изражение, а като трудно поправими – вреди, които ограничават/засягат основни права и/или ценности. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя.

Според настоящия съдебен състав искането за спиране на предварителното изпълнение е основателно. Изложените от жалбоподателя обстоятелства сочат възможно настъпване на труднопоправими вреди, предвид на това, че се сочи, че отнемането на СУМПС, ще ограничи правото му да упражнява свои права, правото му на придвижване и необходимостта му във връзка с трудовите му задължения, тъй като заеманата от него длъжност е обективно свързана с управление на МПС, в тази връзка от него е представена длъжностна характеристика и трудов договор. Отнемането на свидетелството му за управление на МПС пречатства да управлява и МПС с валидна регистрация.

Независимо от това и доколкото във всички случаи съдът дължи преценка за спазване на императивното изискване за съразмерност по чл. 6 АПК, настоящият съдебен състав намира, че при обстоятелствата, при които е прието за установено нарушението с предварителното изпълнение на процесната ЗППАМ се засягат правата и законните интереси на жалбоподателя, в степен, надхвърляща необходимото за постигане на преследваната от закона цел. Разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерност задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето.

Предвид изложеното, съдът приема, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, а именно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на ПАМ ще има значителни негативни последици за жалбоподателя, поради което е дължимо спиране на предварителното

изпълнение на заповедта, до решаване на въпроса по същество.

По изложените съображения, Административен съд София – град, 36-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на ЗППАМ по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) от ЗДвП. № 25-4332-005880/10.12.2025 г., издадена от И. В. Й., на длъжност полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на Р. О. Х. е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на РБ, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: